

En ny tids fødsel

FF 23/12-29.

102103

For syvende gang feirer vi jul siden Nasjonal Samling blev til.

For alle i vårt land som i disse kritiske år har levet livet i trygg og uansvarlig forvisning om Norge som «Europas rolige hjørne» har vel den ene jul stort sett fortonet sig som den annen.

For oss i Nasjonal Samling derimot er angsten for fremtiden og forferdelsen over utviklingen i vårt land blitt større og større for hvert år. Inntil denne jul som vi nå går til og som trygt kan sies er den alvorligste vårt folk har oplevet.

Endelig er det norske folk kommet til forståelse av ALVARET i vår stilling.

Den tid er kommet som Quisling i alle disse år har advaret mot, — da *klassekampens onde sæd er moden og bolsjevismens røde horder står ved våre grenser*, mens statens styre er i hendene på folk som i mer enn tyve år har forkynnt Karl Marx's kommunistiske lære for det forblinnede norske folk.

Horisonten er svanger av uhyggelige muligheter.

Men enda er ikke uveiret brutt løs i sitt fulle omfang og inntil da har vi ennå lov til å håpe, også for vårt villfarne folk.

Det syter og gjærer i folkets masser — det er meget som tyder på at det norske folk er ved å våkne.

Det har alltid vært bebreidet nordmennene at det er et skippertaksfolk — *men i dag er det bare et skippertak som kan redde det norske folk*. Utenom et rent under går vårt folk mot undergangen, hvis det ikke straks våkner op til handling.

Ifølge de siste meldinger har vi idag 30 mil felles grense med bolsjevikstaten.

Men inntil nå har vi hatt en tidligere Moskvakommunist og ANTI-MILITARIST som forsvarsminister

Vi har

— et fraværende storting og fra nyttår dessuten et ulovlig storting,

— og en regjering som fortsatt saboterer forsvaret og hvis fortid alene — helt bortsett fra dens forfærdende uduelighet — skulde være grunn nokk til peblikkelig å fratas enhver befattning med statens styre.

A bli kvitt marxistregjeringen — og erstatte den med en nasjonal riksregjering — er den første betingelse for at vårt land skal kunne komme frelst gjennom brenningen.

Skal vi uttale et ønske og et håp for denne jul må det være at det norske folk endelig rister lammelsen av sig og tar det skippertak som er vår eneste mulige redning.

*

Vi vet at de veldige omveltninger og katastrofer verden nå hjemspøkes av er drønnet av en gammel tid som går under og smerteskrikene fra en ny tids fødsel.

Fremtiden tilhører de folk som forstår det. Måtte bare vårt folk bli en av dem.